

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Danske Kæmpeviser til Skole-Brug udvalgte og tillæmpede af Nik. Fred. Sev. Grundtvig", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 220. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1847_896A-txt-shoot-idm14090.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Hjemkomsten.

- 1 **Hr. Æsbern** tjende i Kongens Gaard,
Og gammel han blev i Gaarde,
Han fæsted' *Sidsel*, saa tro som Guld,
De elsked hinanden saare.
Nu længes jeg efter min Kiærest.
- 2 221De levede sammen med Lyst og Fryd,
Men ei uden Maaneder to,
Hr. *Æsbern* drømde en Drøm saa stærk,
Den voldte ham megen Uro.
- 3 Han drømde, han saae en Guds Engel klar,
Og aldrig saa glemde han Røsten:
"Vil ei du mig følge til Herrens Grav,
Og see, hvor det dages i Østen!"
- 4 Hr. *Æsbern*, han taler til *Sidselil*:
I give mig Orlov, min Kiære!
For jeg haver drømt en Drøm saa stærk,
Med Fred kan jeg her ikke være.
- 5 Jeg drømde mig om en *Jorsalsfærd* **Jerusalems-Færd.*,
Til *Jordans* de klare Bølger,
Sørg ikke! jeg kommer vel snart igien,
Guds Engel saa klar mig følger.
- 6 "I fare med Gud, kiær' Herre min!
Han kiender saa vel min Smerte,
I mindes det vel i allen Stund,
Hvad jeg bærer under mit Hjerte!"
- 7 "Hvad under dit Hjerte du bærer nu,
Velsigne det Gud og Vorfrue!
Og hvor i al Verden jeg kommer hen,
Saa gaaer du mig aldrig af Huen."
- 8 Fru *Sidselil* fulgde ham ned til Strand,
Hun skinned' som Sol om Morgen,
Det saae dog Gud-Fader i Himmerig,
Hvor inderlig hun bar Sorgen.
- 9 222Hr. *Æsbern* bød hende sit Farvel,
Han slog om hende sin Arm,
Og i hans Haand fra den hvide Kind
Da faldt hendes Taare varm.
- 10 Og det var *Æsbern*, den Ridder bold,
Han styred sit Skib fra Land,
Og det var *Sidsel*, hans Venneviv,
Hun daaned' paa hviden Sand.
- 11 Hr. *Æsbern* kom til den hellige Grav,
Hvor Messen var skøn at høre,
Dog tænkte han paa sin Hjertenskiær'
Som han var vant at gjøre.
- 12 Hr. *Æsbern* agted' i Aar og Dag
At fare den Færd til Ende,
Men han blev borte i femten Aar,
Han faldt i Hedninghænder.
- 13 Ja, der var han vel femten Aar,
Med Suk og Sorg i Sinde,
Hans Hjertenskiær' og *Dannemark*

- Gik ham dog ei af Minde.
- 14 Han seiled over den salte Sø,
Han skyndte sig paa det Bedste,
Og det var en hellig Julekvæld,
Hr. *Peder* sin Maag han mon giæste.
- 15 Han havde Skræppen *Randselen. paa sin Bag,
Pigstaven og i Hænde,
Alt som en fattig Pillegrim,
Han var ei nem at kiende.
- 16 223Hr. *Peder* han skikket sit Folk tilbords,
Gjorde det saa godt som Nogen,
Det var den fattige Pillegrim,
Han sad bag Dør i Krogen.
- 17 Hr. *Peder* han skiænked den klare Vin
I Bæger af Sølv det hvide:
"Drik ud, du fattige Pillegrim,
Lad fare din Sorg og Kvide!"
- 18 Det var den fattige Pillegrim,
Begyndte sin Tunge at røre,
Han spurgde og til Fru *Sidselil*,
Hvor godt hun gjemde sin Ære.
- 19 Det var Hr. *Peder*, han svared brat:
Saa godt gjemmer hun sin Ære,
At var jeg Konge i *Dannemark*,
Guld kronen skulde hun bære.
- 20 Hr. *Æsbern* i sin Pilgrimsdragt,
Og med sin Stav i Hænde,
Han vandrede til sin egen Gaard,
Han var ei nem at kiende.
- 21 Han bød Guds-Fred i Høieloft,
Han sagde: Fru *Sidselil*!
Og vil I laane mig Hus i Nat,
Alt for Hr. *Æsberns* Skyld?
- 22 "Og har du været til Things idag,
Paa Thinge eller og til Stævne,
Eller har det været i fremmed Land,
Du hørde Hr. *Æsbern* nævne?"
- 23 224"Hvor jeg har været, der har jeg spurgt,
Og siger det her for Sande,
Hr. *Æsbern* han er karsk og sund,
Og han kommer snart til Lande."
- 24 "Saa hvile du her med Fred i Nat!
Saa hvile du dig i Dage!
Saa hvile du dig en Maanedstid,
Til Hr. *Æsbern* kommer tilbage!"
- 25 Saa sørgende sad Fru *Sidselil*,
Hun sukked saa tit og saare:
Det give Gud-Fader i Himmerig,
Den Tidende maa mig ei daare!
- 26 Og hør, du fattige Pillegrim!
Du seer mig en Ridder saa lig,
Og har du Hr. *Æsbern* seet og kiendt,
Du dølg det ikke for mig!"
- 27 Og det var Hr. *Æsbern*, alt ved det Ord,

Tilside han maatte sig bøie,
Han kunde ei svare den Frue skiøn,
For Taarerne stod ham i Øie.

28 Saa kasted han af sin Pilgrimsdragt,
Hans Taarer i Strøm de runde,
"Og bære han aldrig en Ridders Navn,
Saa længer sig dølge kunde!"

29 Han slog om hende, som før, sin Arm,
Han kyssede hendes Mund:
"Jeg takker Gud-Fader i Himmerig,
Jeg finder dig karsk og sund!

30 225Og hør nu, Allerkiæreste min,
Jeg mindes vel Bryllupsaaret,
Og er det Datter hvad heller Søn,
Du har under Hjerte baaret?"

31 Og det var stolte Fru *Sidselil*,
Hun taler til Svende to:
I følge min Datter op i Sal!
Hun aldrig sin Fader saae.

32 Liden *Signild* tren i Salen ind,
Var vel sine femten Aar,
Og hendes Haand var hvid som Snee,
Som Guld var hendes Haar.

33 Hr. *Æsbern* gik hende selv imod ^{*}imøde.,
Han tog hende i sin Arm,
"Nu takker jeg Gud i Himmerig,
Forvundet er al min Harm."

34 Nu glæder sig skønne Fru *Sidselil*,
Sin Sorg monne hun forglemme,
Hun haver Hr. *Æsbern* hos sig igjen,
Med Fred sidder nu han hjemme!
Nu længes jeg efter min Kiærest.